

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913210086
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913210086.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty č. 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom kancelárie Na vřšku č. 12, 811 01 Bratislava, proti odporkyňi: P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XXX, XXX XX X., v konaní o zaplatenie sumy 841,75 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 594,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 594,75 eur od 10.05.2012 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 10,02 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 28,50 eur, ktoré mu je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Alana Streláka, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.12.2013 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 841,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 841,75 eur od 06.01.2012 až do zaplatenia a zmluvnou pokutou celkovo vo výške 150,15 eur (t.j. zmluvnou pokutou vo výške 21,45 eur mesačne, potom celkovo za 7 mesiacov omeškania od januára 2012 do júla 2012 vo výške 150,15 eur) a súčasne, aby mu odporkyňa zaplatila trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 25.06.2011 uzatvoril s odporkyňou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420111567 na sumu 650,-eur za odplatu vo výške 247,-eur. Predmetnou zmluvou sa odporkyňa zaviazala celkovú čiastku vo výške 897,-eur uhradiť navrhovateľovi v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške po 3,25 eur a následne v pravidelných 10-tich mesačných splátkach vo výške po 88,73 eur. Prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol navrhovateľ v postavení veriteľa oprávnený žiadať od odporkyne v postavení dlžníka, vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak by sa zmluvné strany nedohodli inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa podpisom zmluvy. Odporkyňa ku dňu podania návrhu na začatie konania uhradila navrhovateľovi sumu 55,25 eur, pričom posledná úhrada vo výške 2,-eurá bola zo strany odporkyne vykonaná dňa 25.05.2012. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára predmetnú zmluvu, oznámil jej navrhovateľ v súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka

stratu výhody splátok. V predžalobnej upomienke zo dňa 01.03.2012 navrhovateľ upozornil odporkyňu na uplatnenie práva žiadať o zosplatnenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 02.05.2012 navrhovateľ oznámil odporkyňi, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 05.01.2012. Po zosplatnení záväzku bola odporkyňou uhradená suma vo výške 52,-eur, pričom ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu predstavovala dlžná suma odporkyne sumu 841,75 eur, t.j. rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru spolu s odplatom v celkovej výške 897,-eur a čiastočnou úhradou vo výške 55,25 eur. V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy sa odporkyňa zaviazala uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny úveru, a to za každý aj začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta sa stala splatnou v okamihu, keď sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru predstavovala výšku 650,-eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta mala výšku 21,45 eur, t.j. 3,3 % zo sumy 650,-eur.

Odporkyňa sa k návrhu na začatie konania nevyjadřila.

Podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a ktorí súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporkyne, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 47 ods. 2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420111567 zo dňa 25.06.2011, s obchodnými podmienkami navrhovateľa, so zápisom z návštevy klienta, s predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 01.03.2012 spolu s poštovým podacím hárkom preukazujúcim odoslanie predmetnej zásielky odporkyňi, oznámením o zosplatnení záväzku dňa 02.05.2012, spolu s poštovým podacím hárkom preukazujúcim odoslanie predmetnej zásielky odporkyňi, ako aj výškami úrokových mier úverov platnými v rozhodnom čase, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

dňa 25.06.2011 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporkyňou v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420111567, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyňi bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 650,-eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť celkovo v 13-tich mesačných splátkach, z toho prvých troch splátkach po 3,25 eur a 10-tich nasledujúcich mesačných splátkach po 88,73 eur s tým, že úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutý úver si navrhovateľ s odporkyňou dojednal súčasne odmenu vo výške 18 % z istiny. V predmetnej zmluve teda bola dojednaná celková odplata za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 247,-eur. V obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy je uvedený údaj o RPMN vo výške 67,70 % s tým, že v samotnej zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 46,56 %. Pokiaľ ide o splatnosť jednotlivých splátok, prvá splátka sa stala splatnou 10-ty deň po uzatvorení predmetnej zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V bode 3 Obchodných podmienok sa navrhovateľ s odporkyňou dohodli, že pokiaľ odporkyňa nespĺní svoj záväzok podľa čl. 2 predmetnej zmluvy o úvere, je navrhovateľ v postavení veriteľa oprávnený požadovať od odporkyne ako dlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Odporkyňa z predmetného úveru uhradila celkovo sumu 55,25 eur.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu

(§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy

a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov Občianskeho práva.

Podľa § 768k ods. 3 Obchodného zákonníka, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a) osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 01.02.2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 01. februárom 2013.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 % - tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.02.2013 aj na dobu omeškania po 31.01.2013.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia, súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzatvorenou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah odporkyňa ako spotrebiteľ nemohla pri jej uzavretí ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Keď potom v súdnej veci odporkyňa ako spotrebiteľ prijala od navrhovateľa ako dodávateľa (subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že predmetná zmluva je zmluvou o úvere, ktorá je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom.

S poukazom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že uzavretím predmetnej úverovej zmluvy sa odporkyňa ako spotrebiteľ v porovnaní s navrhovateľom ako dodávateľom ocitla v znevýhodnenom postavení, ktoré ju viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom bez toho, aby odporkyňa mohla nejakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto zmluvných podmienok. V rámci možnosti preskúmania obsahu predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva zo strany súdu, sa súd v prvom rade zaoberal samotnou možnosťou preskúmania zmluvnej podmienky o výške zmluvných úrokov, ktorá je síce individuálne dohodnutým zmluvným dojednaním, avšak jedná sa o zmluvnú podmienku prezumovanú § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia (dojednaná výška zmluvného úroku - poskytnutý úver), ktorá je jasne, určito a zrozumiteľne zmluvne vyjadrená. Znenie § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (obsahujúce vyššie vymedzený výpočet zmluvných podmienok, ktoré nie sú neprijateľnými podmienkami) je podľa názoru súdu potrebné vykladať v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý je vo vzťahu k §-u 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym, a ktorý obsahuje zákonný limit odplaty pri spotrebiteľských zmluvách, ktorých predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov s tým,

že táto odplata nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Z uvedeného potom vyplýva, že súd je oprávnený skúmať neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa výšky úroku (odplaty za poskytnutý úver) bez ohľadu na to, že sa jedná o dojednanie prezumované § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené súd potom podrobil kontrole navrhovateľom v predmetnej zmluve uplatnený zmluvný úrok vo výške 20 % z istiny na 13 mesiacov, ako aj samotnú odmenu za poskytnutie úveru uplatnenú navrhovateľom vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, keď s poukazom na § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že dohoda o výške predmetného zmluvného úroku, ako aj samotnej odmeny za poskytnutie úveru nie je individuálne dojednaná zmluvná podmienka. Možno konštatovať, že uplatnený zmluvný úrok vo výške 20 % z istiny na 13 mesiacov (v prepočte 18,46 % na 12 mesiacov) sám osebe nedosahuje neprimerane vysokú výšku, avšak predmetný zmluvný úrok nemožno posudzovať izolovane od ďalšej navrhovateľom účtovanej odmeny za poskytnutie úveru vo výške 18 % z istiny na 13 mesiacov (t.j. pri prepočte na 12 mesiacov predstavuje táto odmena 16,52 %), a preto podľa názoru súdu je uvedená odplata v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a to s poukazom na neprimerane vysokú výšku odplaty (súčtu zmluvného úroku a odmeny za poskytnutie úveru), ktorá v prepočte na 12 mesiacov predstavuje výšku 35,08 %. Z prehľadov úrokových mier úverov - nové obchody, zverejnených na webovej stránke www.finance.gov.sk <<http://www.finance.gov.sk>> mal súd preukázanú priemernú výšku úrokových sadzieb za spotrebiteľské úvery v trvaní od jedného do piatich rokov v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. v júni roku 2011 mala výšku 14,85 % ročne, z čoho vyplýva, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatňuje zmluvné úroky vo výške viac ako 2,36 krát vyššej (pri zohľadnení súčtu zmluvného úroku a dohodnutej odmeny za poskytnutie úveru požaduje navrhovateľ od odporkyne v prepočte na 12 mesiacov odplatu vo výške 35,08 % z úverovej istiny) ako boli priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam zo strany bánk v rozhodnom období. V zmysle uvedeného zmluvného dojednania o zmluvných úrokoch a odmene za poskytnutie úveru tieto rozhodne podstatne prevyšujú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, a sú preto v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď súdu je síce zrejmé, že navrhovateľ pôsobí ako finančná inštitúcia na trhu nebankového sektoru, s čím sú spojené vyššie riziká s menej náročným zabezpečením úverov, avšak podľa názoru súdu nemôžu byť tieto riziká premietnuté do viac ako 2,36 násobnej výšky odplaty za poskytnutý úver oproti úrokom stanovených bankami. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery aktuálnej judikatúry slovenských súdov, ktoré dospeli k rovnakému právnomu záveru už v prípade, keď úroky za poskytnuté úvery prevyšovali úroky za úvery poskytnuté bankami „iba 1,5 násobne“ (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/138/2012 zo dňa 07.05.2013). Súd súčasne poukazuje aj na ďalší nedostatok predmetnej zmluvy o úvere, keď v tejto zmluve absentuje údaj o RPMN. Pokiaľ je predmetný údaj uvedený v obchodných podmienkach navrhovateľa, súd s poukazom na ochranu spotrebiteľa konštatuje, že nie je možné pripustiť, aby údaj o RPMN, ktorý tvorí podstatnú náležitosť predmetnej zmluvy a s neuvedením ktorého právne predpisy spájajú následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, sa uvádzal, či už vo všeobecných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy, resp. v iných prílohách tejto zmluvy, keď takáto podstatná náležitosť by mala byť obsahovou náležitosťou samotnej zmluvy. Na základe uvedeného súd potom priznal v súdnej veci navrhovateľovi iba výšku reálne poskytnutých finančných prostriedkov po odpočítaní čiastočnej úhrady vo výške 55,25 eur, t.j. sumu 594,75 eur a návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplata zmluvných úrokov, ako aj odmeny za poskytnutý úver zamietol.

Pokiaľ sa navrhovateľ súčasne domáhal zaplata zmluvnej pokuty vo výške 150,15 eur poukazujúc na zmluvné dojednanie v bode 3 Obchodných podmienok, podľa ktorého bol navrhovateľ oprávnený požadovať od odporkyne zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý, aj začatý mesiac omeškania až do zaplata z dôvodu nesplnenia svojho záväzku podľa čl. 2 Zmluvy o úvere, súd návrh v tejto časti taktiež zamietol z dôvodu, že vznik predmetného nároku na zmluvnú pokutu sa viazal na splnenie povinnosti, ktorá však bola v rozpore so spotrebiteľským právom, keď vznik uvedeného nároku na zmluvnú pokutu bol podmienený nesplnením povinnosti splácať predmetný úver v zmysle čl. 2 samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom samotná povinnosť splácať predmetný úver v zmysle čl. 2 predmetnej úverovej zmluvy bola s poukazom na neprimerane vysokú odplatu za poskytnutý spotrebiteľský úver v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

Súd súčasne priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 594,75 eur od 10.05.2012 až do zaplata, keď uplatnená výška úrokov z omeškania zodpovedá zákonnej úprave

§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania so splnením peňažného záväzku predstavovala výšku 1 % ročne; zákonný úrok z omeškania potom predstavoval výšku 9 % ročne, t.j. výšku o 8 percentuálnych bodov vyššiu ako bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania). Pokiaľ sa však navrhovateľ domáhal v súdnej veci úrokov z omeškania už od 06.01.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, ktorý uviedol ako deň mimoriadnej splatnosti celého úveru v oznámení zo dňa 02.05.2012, súd poukazuje na to, že tento dátum predchádza samotnému vypracovaniu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré bolo vyhotovené dňa 02.05.2012. Súd potom priznal navrhovateľovi úroky z omeškania až odo dňa 10.05.2012, keď mal v konaní preukázané, že oznámenie o zosplatnení záväzku datované dňom 02.05.2012 bolo dané na poštovú prepravu dňa 09.05.2012, a teda sa dostalo do sféry dispozície odporkyne dňa 10.05.2012. Súd potom priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho potom, ako sa predmetná zásielka dostala do sféry dispozície odporkyne, t.j. od 10.05.2012 do budúca.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, (navrhovateľ mal vo veci úspech v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 594,75 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 594,75 eur od 10.05.2012 až do zaplatenia) náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti odporkyni, ktorá mala vo veci úspech v menšej časti (odporkyňa mala v konaní úspech v časti nepriznanej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 247,-eur, v časti nepriznanej zmluvnej pokuty vo výške 150,15 eur, v časti nepriznaného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 247,-eur od 10.05.2012 až do zaplatenia, ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 841,75 eur od 06.01.2012 do 09.05.2012). Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 50,-eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MŠSR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: za jeden úkon právnej služby prislúcha právnomu zástupcovi navrhovateľa odmena vo výške 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie návrhu na začatie konania na súd), t.j. 2 x 51,45 eur, čo predstavuje sumu 102,90 eur. V súlade s § 15 ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky, právnomu zástupcovi navrhovateľa prislúcha náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2013 vo výške 2 x 7,81 eur, t.j. spolu 15,62 eur. V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky, podľa ktorého sa zvyšuje odmena a náhrady podľa Vyhlášky o DPH vo výške 20 %, súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa DPH k odmene a tzv. režijným paušálom k jednotlivým úkonom právnych služieb vo výške 23,70 eur, t.j. 20 % zo sumy 118,52 eur.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 60,02 % predmetu konania (pri zohľadnení pomerov výšky uplatnenej istiny spolu s odplatou za poskytnutie úveru, zmluvnými pokutami a úrokmi z omeškania ku dňu rozhodnutia vo veci samej a nepriznanej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 247,-eur, nepriznanej zmluvnej pokuty vo výške 150,15 eur, nepriznaných úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 247,-eur od 10.05.2012 do rozhodnutia vo veci samej a v časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 841,75 eur od 06.01.2012 do 09.05.2012; navrhovateľom v konaní uplatnená istina spolu so zmluvnou pokutou ako aj úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia samej predstavovala výšku 1.170,19 eur, pričom navrhovateľovi bola priznaná istina spolu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej vo výške 702,39 eur), súd priznal navrhovateľovi pomernú náhradu trov konania vo výške 20,04 % (t.j. rozdiel úspechu navrhovateľa vo výške 60,02 % a neúspechu navrhovateľa vo výške 39,98 %), t.j. titulom zaplateného súdneho poplatku sumu 10,02 eur (t.j. 20,04 % zo sumy zaplateného súdneho poplatku vo výške 50,-eur) a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 28,50 eur (t.j. 20,04 % zo sumy 142,22 eur).

Pokiaľ navrhovateľovi v súvislosti s konaním v súdnej veci vznikli aj ďalšie trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, súd mu náhradu týchto trov konania nepriznal, nakoľko si ich navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.